

Sygn. akt II W 38/22

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca – sędzia Katarzyna Garbarczyk

Protokolant – sekr. sąd. Anna Rogojsza

w obecności oskarżyciela publicznego KPP w G. - -----

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2022 roku sprawy

E. C.

syna A. i A. zd. K.

ur. (...) w m. B.

obwinionego o to, że:

I. W dniu 17 stycznia 2022 roku około godz. 16:55 w G. przy ul. (...) znajdując się na terenie apteki (...), w związku z wystąpieniem stanu epidemii na terenie Rzeczypospolitej Polskiej naruszył obowiązek zakrywania ust i nosa przy pomocy maseczki w miejscu jakim jest placówka handlowa

tj. o czyn z art. 116§1a kw w zw. z art. 46b pkt 13 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 roku o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych ludzi w związku z §25 ust. 1 pkt 2 lit e) Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 2021 roku w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii

II. W dniu 17 stycznia 2022 roku około godz. 16:55 w G. przy ul. (...) podczas legitymowania, nie chciał udzielić funkcjonariuszom KPP w G. informacji co do tożsamości własnej

tj. o czyn z art. 65§2 kw

III. W dniu 26 stycznia 2022 roku około godz. 14:20 w G. przy ul. (...) znajdując się na terenie sklepu (...), w związku z wystąpieniem stanu epidemii na terenie Rzeczypospolitej Polskiej naruszył obowiązek zakrywania ust i nosa przy pomocy maseczki w miejscu jakim jest placówka handlowa

tj. o czyn z art. 116§1a kw w zw. z art. 46b pkt 13 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 roku o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych ludzi w związku z §25 ust. 1 pkt 2 lit e) Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 2021 roku w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii

1. Obwinionego **E. C.** uniewinnia od popełniania czynów zarzuconych mu w pkt I i III i ustala, że w tym zakresie koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

2. Obwinionego **E. C.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt II czynu i za to na podstawie art. 65§2 kw w zw. z art. 24§1 i 3 kw skazuje go na karę grzywny w wysokości 100,00 (sto) złotych.

3. Zwalnia obwinionego od ponoszenia opłaty i pozostałych kosztów postępowania.

Sygn. akt IIW 38/22

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranych dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 stycznia 2022 roku około godz. 16:55 w G. przy ul. (...), E. C. przebywał w placówce handlowej- na terenie apteki (...) - i nie miał zakrytych ust i nosa przy pomocy maseczki. Funkcjonariusz z KPP w G. – K. M. - pełniąc patrol wspólnie ze S. (...)Ł. G., podjął wobec obwinionego interwencję. Po przedstawieniu się i podaniu podstawy prawnej oraz faktycznej interwencji - poprosił E. C. o okazanie dowodu tożsamości, czego obwiniony odmówił. Mimo polecenia policjanta nie podał również swoich danych co do tożsamości, wobec czego został przewieziony do KPP w G., gdzie okazał dowód osobisty, który miał przy sobie.

W dniu 26 stycznia 2022 roku E. C. około godz. 14:20 w G. przy ul. (...) przebywał na terenie sklepu (...) i nie miał zakrytych ust i nosa przy pomocy maseczki w miejscu, jakim jest placówka handlowa.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań K. M. (k. 47: 8-9), notatek urzędowych (k. 1, 10).

Bezsporne jest, w tym w świetle wyjaśnień obwinionego (k. 47: 29-34), iż w dniu 17 stycznia 2022 roku około godz. 16:55 w G. przy ul. (...), E. C. przebywał w placówce handlowej- na terenie apteki (...) - i nie miał zakrytych ust i nosa przy pomocy maseczki, jak i w dniu 26 stycznia 2022 roku około godz. 14:20 w G. przy ul. (...) przebywał na terenie sklepu (...) i nie miał zakrytych ust i nosa przy pomocy maseczki w miejscu, jakim jest placówka handlowa.

W dacie zaistniałych i przypisanych obwinionemu w/w czynów obowiązywało Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii. W myśl postanowień §25 tego Rozporządzenia – nakłada się obowiązek zakrywania ust i nosa, przy pomocy maseczki w miejscach ogólnodostępnych, w tym w obiektach handlowych lub usługowych, placówkach handlowych lub usługowych i na targowiskach (straganach).

Powyższe Rozporządzenie zostało wydane na podstawie przepisów art. 46a i art. 46b pkt. 1-6 i 8-13 Ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U. Nr 234, poz. 1570 z późn. zm.), która to Ustawa stanowi w art. 46b pkt.4, iż można ustanowić obowiązek poddania się badaniom lekarskim oraz stosowaniu innych środków profilaktycznych i zabiegów przez osoby chore i podejrzewane o zachorowanie, w art. 46b pkt. 12 – iż można ustanowić nakaz określonego sposobu przemieszczania się, natomiast w pkt. 13 stanowi, że można ustanowić nakaz zakrywania ust i nosa, w określonych okolicznościach, miejscach i obiektach oraz na określonych obszarach, wraz ze sposobem realizacji tego nakazu.

Nie budzi wątpliwości, że cytowane wyżej Rozporządzenie Rady Ministrów zostało wydane przez właściwy organ, to jednak - zdaniem Sądu - wprowadzenie takim Rozporządzeniem obowiązku zakrywania ust i nosa przy pomocy maseczki - na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, nie mieści się w zakresie upoważnienia ustawowego, a tym samym narusza art. 92 ust. 1 Konstytucji RP jak również art. 31 ust. 3 Konstytucji RP. Przepis art. 46b pkt. 13 przywołanej ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. nie dawał podstawy do wprowadzenia rozporządzeniem - powszechnego obowiązku zakrywania ust i nosa w sposób opisany w § 25 o jakim mowa wyżej. W tym zakresie Sąd Rejonowy w pełni podziela argumentację prawną przedstawioną przez m.in. przez Sąd Okręgowy w Olsztynie w postanowieniu w sprawie VII Kz 208/21.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, mając na uwadze przywołane zapisy oraz zapisy zawarte w cytowanym Rozporządzeniu, stwierdzić należy, że zachowanie obwinionego w dniach 17 stycznia 2022 r. i 26 stycznia 2022 r. nie wypełniło znamion wykroczeń z art. 116 §1a kw.

W świetle powyższego należało w tym przedmiocie wobec obwinionego wydać wyrok uniewinniający i w konsekwencji orzec, że koszty postępowania w niniejszym zakresie ponosi Skarb Państwa – art. 119§2 pkt. 1 kpw.

Mając na uwadze zeznania K. M., którym Sąd nadał walor wiarygodności, albowiem brak jest podstaw, by twierdzić, iż świadek zeznawał na temat okoliczności, które w rzeczywistości nie miały miejsca i w konsekwencji niesłusznie obciążał obwinionego – przyjąć należało, iż obwiniony dopuścił się czynu z art. 65§2 kw albowiem w dniu 17 stycznia 2022 roku około godz. 16:55 w G. przy ul. (...) podczas legitymowania, nie chciał udzielić funkcjonariuszom KPP w G. informacji co do tożsamości własnej.

Uznając obwinionego za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt. II wniosku o ukaranie, Sąd przy wymiarze kary grzywny kierował się ogólnymi jej dyrektywami zawartymi w art. 33§1 - 4 kw, jak również treścią art. 24§1 i 3 kw, mając na uwadze m. in. stopień zawinienia obwinionego, społecznej szkodliwości czynu, i uznał, że kara grzywny w wymiarze 100 złotych nie przekracza zdolności finansowych sprawcy i będzie stanowić dla niego – zgodnie z założeniami, jakie niesie za sobą każda kara- pewną dolegliwość.

O kosztach rozstrzygnięto na zasadzie art. 121§1 kpw w zw. z art. 624§1 kpk.